

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ
Những bài giảng trên núi của Đức Chúa Jêsus Christ.
Bài 54 - Hãy coi chừng các tiên tri giả.

Ma-thi-ơ 7:15-20: **Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lối chiên đến cùng các người, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé. Các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả nơi bụi tật lê? Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chụm đi. Ấy vậy, các người nhờ những trái nó mà nhận biết được.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 15 và 16 như sau: **Beware^{G4337} of false^{G5578} prophets^{G5578}, which^{G3748} come^{G2064} to you in sheep's^{G4263} clothing^{G1742}, but inwardly^{G2081} they are ravening^{G727} wolves^{G3074}. Ye shall know^{G1921} them by their fruits^{G2590}.**

Chữ **hãy coi chừng** chép trong câu 15 đó là chữ ΠΡΟΟΨΕΧΩ- **prosecho**, số 4337 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Sự cầm giữ, nắm giữ, nhận thức, thấu hiểu trong trí luôn luôn, Phải cẩn thận, phải chú ý, đề phòng, quan tâm đến vấn đề đã được cảnh báo.*

Chữ **tiên tri giả** chép trong câu 15 đó là chữ ψευδοπροφήτης- **pseudopropheteo**, số 5578 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Kẻ giả mạo làm tiên tri, Kẻ giả đò, giả cách, đóng giả, kẻ mạo danh là tiên tri; Kẻ nói dối, nói sai sự thật, lừa đảo, lừa gạt người ta bằng những lý thuyết giả dối, sai lầm; Kẻ không trung thành;*

Chữ **muông sói** chép trong câu 15 đó là chữ λύκος- **lukos**, số 3074 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: Động vật học nói về *Chó sói*, nói về người thì là *kẻ hung tàn, kẻ độc ác*;

Chữ **hay cắn xé** chép trong câu 15 đó là chữ ἄρπαξ- **harpax**, số 727 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *kẻ tham lam, tham tàn, thú đói săn mồi, háu ăn, phạm ăn, kẻ chiếm đoạt, kẻ cướp giật bằng sức lực*;

Trước hết chúng ta hãy cùng xem ý nghĩa của chức vụ tiên tri thật được chép trong Kinh-thánh.

Chữ **tiên tri** lần đầu tiên được chép trong Kinh-thánh đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán với **A-bi-mê-léc**, vua **Ghê-ra**.

Sáng thế ký 20:1-7: **Áp-ra-ham từ đó đi đến miền Nam, kêu ngụ tại Ghê-ra, ở về giữa khoảng Ca-đe và Su-rơ. Áp-ra-ham nói về Sa-ra, vợ mình rằng: Nó là em gái tôi. A-bi-mê-léc, vua Ghê-ra sai người bắt Sa-ra. Nhưng trong cơn chiêm bao ban đêm, Đức Chúa Trời hiện đến cùng vua A-bi-mê-léc mà phán rằng: Này, người sẽ chết bởi cố người đàn bà mà người đã bắt đến; vì nàng có chồng rồi. Vả, vua A-bi-mê-léc chưa đến gần người đó, nên thưa rằng: Lạy Chúa, Chúa há sẽ hủy diệt cả một dân công bình chăng? Người đó há chẳng nói với tôi rằng: ấy là em gái tôi chăng? và chính người nữ há chẳng nói rằng: ấy là anh tôi sao? Tôi làm sự này bởi lòng ngay thẳng và tay thanh khiết của tôi. Trong cơn chiêm bao, Đức Chúa Trời phán nữa rằng: Ta cũng biết người vì lòng ngay thẳng mà làm điều đó; bởi cố ấy, ta mới ngăn trở người phạm tội cùng ta, và không cho động đến người đó. Bây giờ, hãy giao đàn bà đó lại cho chồng nó, vì chồng nó là một đấng tiên tri, sẽ cầu nguyện cho người, thì người mới được sống. Còn như không giao lại, thì phải biết rằng người và hết thủy ai thuộc về người quả hẳn sẽ chết.**

Chữ **tiên tri** được chép trong câu 7 đó là chữ נָבִיא- **nabiy**, số 5030 ra từ chữ נָבָא- **naba**, số 5012 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Người được chọn để phát ngôn đại diện, Người nói những lời tiên đoán, báo trước sự việc, dưới sự ảnh hưởng, dưới sự tác động bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh;*

Chữ **tiên tri** là một từ kép bao gồm hai chữ là chữ **tiên** và chữ **tri**. Theo âm Hán-Việt thì chữ **tiên** nghĩa là *trước, trước hết về không gian, thời gian, sự việc, con người, ý thức, thái độ.*

Ví dụ: “*Tiên trách kỷ, hậu trách nhân*” có nghĩa là: *Trước hết hãy tự trách lấy bản thân mình, rồi sau hãy trách người khác.*

Tri đây là nói về những *sự hiểu biết cao, sâu sắc, rộng lớn, sâu nhiệm có nền tảng chắc chắn mang ý nghĩa tích cực, tốt lành mà người ta đã lưu giữ, ghi nhớ về một mục đích, ý muốn được giữ ở trong lòng.*

Chữ **tiên tri** không đi một mình, vì là động từ nói về một công việc tỏ ra những sự tri thức để báo trước những sự sẽ xảy đến, vì thế cho nên thường được gắn với danh từ chỉ về người hoặc chức vụ hầu cho ý nghĩa của chữ **tiên tri** được tỏ ra là nói về một chức vụ tiên tri hay là một người nói lời tiên tri nhưng người ấy không phải là một nhà tiên tri.

Chính bản thân Áp-ra-ham đã không hề biết mình là tiên tri, nhưng Đức Giê-hô-va đã phán với vua **A-bi-mê-léc, vua Ghê-ra** rằng Áp-ra-ham là **một tiên tri** (nguyên văn không chép là **đấng tiên tri**), tức là một người đại diện Đức Giê-hô-va để nói ra những sự sẽ xảy đến cho loài người theo ý muốn của Ngài.

Trong thời xa xưa, khi nói đến tiên tri là nói đến một người có khả năng biết trước những sự sẽ xảy ra hoặc trong không gian hoặc trong xã hội loài người hoặc những sự liên quan đến sự sống của loài người trên đất này và người ta rất kính trọng những người như vậy, vì thế cho nên người ta thường sử dụng ngôn ngữ như nhà tiên tri hoặc đấng tiên tri để tỏ ra sự tôn trọng.

Khi Đức Chúa Trời kêu gọi Môi-se vào chức vụ thay Ngài để dắt dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, vì Môi-se lo lắng cho sự khó khăn của môi miệng mình, nên Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã chọn A-rôn để làm người phát ngôn thay cho Môi-se ở trước triều đình Pha-ra-ôn trong xứ Ê-díp-tô và chức vụ này được Lời Chúa chép là **một tiên tri** (theo nguyên văn tiếng Hê-bơ-rơ).

Xuất Ê-díp-tô ký 7:1-2: **Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy xem, ta lập người như là Đức Chúa Trời cho Pha-ra-ôn, còn A-rôn, anh người, sẽ làm kẻ tiên tri của người. Hãy nói lại mọi lời ta sẽ truyền dạy người, rồi A-rôn, anh người, sẽ tâu cùng Pha-ra-ôn, đặng người thả dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ mình.**

Chữ **tiên tri** được chép trong câu 1 trên, đó là chữ נָבִיא- nabi, số 5030 ra từ chữ נָבָא- naba, số 5012 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Người được chọn để phát ngôn đại diện, Người nói những lời tiên đoán, báo trước sự việc, dưới sự ảnh hưởng, dưới sự tác động bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh;*

Khi Đức Chúa Trời muốn tỏ ra điều gì cho tuyển dân của Ngài hay là cho thế gian biết điều Ngài sẽ làm, thì Thần của Đức Chúa Trời sẽ cảm động tâm linh của người ấy và khiến cho người ta nói ra những sự mà Đức Chúa Trời muốn tỏ ra và những người đó được gọi là những người nói tiên tri (nói lời tiên tri).

Dân số ký 11:23-29: **Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Tay của Đức Giê-hô-va đã vắn lại sao? Người sẽ xem thử điều ta đã phán cùng người có xảy đến hay chẳng. Môi-se bèn đi ra, thuật lại các lời Đức Giê-hô-va cho dân sự, rồi nhóm hiệp bảy mươi người trong bực trưởng lão của dân sự, đặt để xung quanh Trại. Đức Giê-hô-va bèn ngự xuống trong mây, phán cùng Môi-se; Ngài lấy Thần cảm người và ban cho bảy mươi người trưởng lão. Vừa khi Thần ở trên bảy mươi người trưởng lão, bèn được cảm động nói tiên tri, nhưng không cứ nói mãi. Có hai người ở lại trong trại quân; một người tên là Ên-đát, một người tên là Mê-đát, được Thần cảm động, nói tiên tri tại trại quân. Hai người nầy thuộc về bọn được biên tên, nhưng không có đến hội mạc. Một đứa trai trẻ chạy thuật lại cùng Môi-se rằng: Ên-đát và Mê-đát nói tiên tri trong trại quân. Giô-suê, con trai của Nun, là người hầu việc Môi-se, đáp lại mà rằng: Hỡi Môi-se, chúa tôi, hãy cấm chúng nó! Môi-se đáp rằng: Người ganh cho ta chẳng? Ôi! chớ chi cả dân sự của Đức Giê-hô-va đều là người tiên tri, và chớ chi Đức Giê-hô-va ban Thần của Ngài cho họ!**

Nguyên văn câu 25 và 26 chép là: **And the LORD came down in a cloud, and spake unto him, and took of the spirit that was upon him, and gave it unto the seventy elders: and it came to pass, that, when the spirit rested upon them, they prophesied, and did not cease. But there remained two of the men in the camp, the name of the one was Eldad, and the name of the other Medad: and the spirit rested upon them; and they were of them that were written, but went not out unto the tabernacle: and they prophesied in the camp.**

Nghĩa là: *Đức Giê-hô-va ngự xuống trong một đám mây và phán với người (Môi-se) và lấy Thần đã ở trên người (Môi-se) và ban (Thần đó) vào trong bảy mươi trưởng lão, và điều đó liền xảy ra, đó là khi Thần (của Đức Giê-hô-va) ngự trên những người đó, họ liền nói tiên tri, nhưng không cứ nói mãi. Nhưng tại đó còn chừa lại hai người (trong số bảy mươi trưởng lão) đang ở trong trại quân, một người tên là Ên-đát*

và tên của người kia là Mê-đát, khi Thần (của Đức Giê-hô-va) ngự trên hai người ấy, là những người đã được biên tên, nhưng đã ra ngoài đền tạm và chúng nói tiên tri ở trong trại quân.

Như vậy, khi Thần của Đức Giê-hô-va ngự trên người nào thì người ấy có thể làm được hoặc nói được những sự mà những người bình thường không làm, không nói được.

Chính Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ chọn từ giữa thế gian những người để làm công việc mà Ngài đã định cho công việc của Ngài và bởi quyền năng của Đức Thánh-Linh mà những người đó sẽ nhận được các dấu hiệu thuộc về công việc của Nước Đức Chúa Trời, như nhận được khải tượng, chiêm bao cùng tiếng phán của Đức Chúa Trời và những người đó sẽ tùy theo mạng lệnh cùng những sự chỉ dẫn của Đức Thánh-Linh mà thi hành công việc mà người ấy đã nhận được từ Ngài.

Dân số ký 12:5-6: Đức Giê-hô-va ngự xuống trong trụ mây đứng tại cửa hội mạc, rồi gọi A-rôn và Môi-se; hai người đều đến. Ngài phán cùng hai người rằng: Hãy nghe rõ lời ta. Nếu trong các người có một tiên tri nào, ta là Đức Giê-hô-va sẽ hiện ra cùng người trong sự hiện thấy, và nói với người trong cơn chiêm bao.

Chính vì giá trị cao quý và sự tôn trọng đó mà từ trong dân Y-sơ-ra-ên đã có những người tự xưng mình là tiên tri mà không biết rằng, tội lỗi đó sẽ khiến những người đó bị hư mất linh hồn.

Phục truyền luật lệ ký 18:17-22: Bấy giờ, Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Chúng nó nói có lý; ta sẽ lập lên cho chúng một đấng tiên tri như người, thuộc trong anh em chúng, ta sẽ lấy các lời ta để trong miệng người, thì người sẽ nói cho chúng mọi điều ta phán dặn người. Bằng có ai không nghe theo lời ta mà đấng tiên tri nhân danh ta nói, thì ta sẽ hạch ai đó. Còn kẻ tiên tri có lòng kiêu ngạo, nhân danh ta nói điều chi ta không biểu người nói hay là nhân danh các thần khác mà nói, thì kẻ tiên tri ấy phải chết. Nếu người nói trong lòng rằng: Làm sao chúng ta nhìn biết được lời nào Đức Giê-hô-va không có phán? Khi kẻ tiên tri nhân danh Đức Giê-hô-va nói, ví bằng lời người nói không xảy đến và không ứng nghiệm, ấy là lời mà Đức Giê-hô-va chẳng có phán. Kẻ tiên tri đó bởi sự kiêu ngạo mà nói ra: chớ sợ người.

Như phần trước đã định nghĩa chữ tiên tri thì một trong các ý nghĩa của chữ tiên tri đó là người phát ngôn đại diện cho một người hay cho một nhóm người, thì trong Kinh-thánh cũng cho chúng ta thấy các tiên tri của các tà thần cũng được gọi là các tiên tri của các tà thần đó và những người đó nói ra những sự mà không bao giờ xảy ra, bởi vì các tà thần mà những người đó hầu việc và đại diện đó là không phải là thần và cũng chẳng hề có nữa, nhưng chính ma quỷ là kẻ lừa dối đã nhân lòng tham muốn danh vọng hư không của những người kia, mà cầm buộc những kẻ đó vào tội lỗi như chính nó đã phạm khi hấn dấy mình lên muốn bằng như Đức Chúa Trời vậy.

1 Các vua 18:22-40: Bấy giờ, Ê-li nói với dân sự rằng: Trong vòng những tiên tri của Đức Giê-hô-va, chỉ một mình ta còn lại; còn các tiên tri Ba-anh số là bốn trăm năm mươi người. Vậy, hãy cho chúng ta hai con bò đực; họ phải chọn một con cho mình, sả ra từ miếng, sắp để trên củi, nhưng chớ châm lửa. Còn ta, ta sẽ làm con bò kia, để nó trên củi, nhưng không châm lửa. Đoạn, hãy kêu cầu danh của thần các người, còn ta, ta sẽ kêu cầu danh của Đức Giê-hô-va. Thần đáp lời bằng lửa, ấy quả là Đức Chúa Trời. Cả dân sự đều đáp rằng: Lời nói rất phải. Ê-li bèn nói với những tiên tri Ba-anh rằng: hãy chọn một con bò đực, làm nó trước đi, vì các người đồng; rồi hãy cầu khẩn danh của thần các người; nhưng chớ châm lửa. Vậy, chúng bắt con bò mà người ta đã ban cho mà làm nó; rồi từ sớm mai đến trưa, chúng cầu khẩn danh của Ba-anh, và rằng: Hỡi Ba-anh! xin đáp lời chúng tôi. Nhưng chẳng có tiếng gì, cũng chẳng ai đáp lời; chúng đều nhẩy chung quanh bàn thờ mình đã dựng lên. Khi đã đến trưa, Ê-li nhạo chúng mà rằng: Khá la lớn lên đi, vì người là thần; hoặc người đang suy gẫm, hoặc ở đâu xa, hoặc đang đi đường; hay là có lẽ người ngủ, và sẽ thức dậy. Vậy, chúng kêu lớn tiếng; và theo thói lệ họ, lấy gươm giáo gạch vào mình cho đến chừng máu chảy ra. Khi quá trưa rồi, họ cứ nói tiên tri như vậy cho đến giờ dâng của lễ chay ban chiều; nhưng vẫn không có tiếng gì, chẳng ai đáp lời, cũng không cố ý đến. Bấy giờ, Ê-li nói với cả dân sự rằng: Hãy đến gần ta. Dân sự bèn đến gần người. Đoạn, Ê-li sửa lại cái bàn thờ của Đức Giê-hô-va bị phá hủy. Người lấy mười hai hòn đá, theo số mười hai chi phái của các con trai Gia-cốp, là người mà lời của Đức Giê-hô-va đã

phán cho rằng: Y-sơ-ra-ên sẽ là tên người. Người dùng mười hai hòn đá ấy mà dựng lên một cái bàn thờ nhân danh Đức Giê-hô-va; chung quanh bàn thờ, người đào một cái mương đựng được hai đấu bột giống; rồi chất củi, sả bò tơ ra từ miếng, và sắp nó lên trên củi. Kế người nói: Hãy múc đầy bốn bình nước, và đem đổ trên cửa lễ thiêu và củi. Người lại nói: Hãy làm lần thứ nhì; thì người ta làm lần thứ nhì. Người tiếp: Hãy làm lần thứ ba, và họ làm lần thứ ba, cho đến đổi nước chảy chung quanh bàn thờ, và đầy cái mương nữa. Đến giờ dâng của lễ chay ban chiều, tiên tri Ê-li đến gần và nguyện rằng: Lạy Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, của Y-sác, và của Y-sơ-ra-ên, ngày nay xin hãy tỏ cho người ta biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời trong Y-sơ-ra-ên, rằng tôi là kẻ tôi tớ Ngài, và tôi vâng lời Ngài mà làm mọi sự này. Đức Giê-hô-va ôi! Xin nhậm lời tôi, xin đáp lời tôi, hầu cho dân sự này nhìn biết rằng Giê-hô-va là Đức Chúa Trời, và Ngài khiến cho lòng họ trở lại. Lửa của Đức Giê-hô-va bèn giáng xuống, thiêu đốt của lễ thiêu, củi, đá, bụi, và rút nước trong mương. Thấy vậy, cả dân sự sắp mình xuống đất, và la rằng: Giê-hô-va là Đức Chúa Trời! Giê-hô-va là Đức Chúa Trời! Ê-li nói với chúng rằng: Hãy bắt các tiên tri của Ba-anh, chớ cho thoát một người nào. Chúng bèn bắt họ, Ê-li đem họ xuống dưới khe Ki-sôn, và giết họ tại đó.

Các lời tiên tri giả dối ra từ miệng của những tiên tri giả đã gây tác hại cho tuyển dân của Đức Chúa Trời như thế nào?

Giê-rê-mi 27:1-22: Lúc Sê-đê-kia, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa, bắt đầu trị vì, có lời của Đức Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi như vậy: Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Người khá làm lấy xiềng và ách cho mình, rồi để trên cổ người. Đoạn, hãy gởi cho vua Ê-đôm, vua Mô-áp, vua của con cái Am-môn, vua Ty-rơ, và vua Si-đôn, bởi tay các sứ thần đến thành Giê-ru-sa-lem châu Sê-đê-kia, vua Giu-đa. Khá dặn họ tâu cùng chủ mình rằng: Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Các ngươi hãy tâu cùng chủ mình rằng: Chính ta là Đấng đã làm nên đất, loài người và loài thú trên mặt đất, bởi quyền năng lớn và cánh tay giang ra của ta, ta ban đất ấy cho ai tùy ý ta lấy làm phải. Bây giờ, ta đã phó mọi đất này trong tay Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đây tớ ta; ta cũng ban những thú vật ngoài đồng cho người đặng giúp việc người nữa. Mọi nước sẽ phải phục người, con người, cháu người, cho đến chừng nào phiên của nước nó cũng đến; bấy giờ nhiều nước và các vua lớn sẽ bắt nó phục. Nếu dân nào nước nào không hầu việc người, tức Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, và không trông cổ mình vào ách của vua Ba-by-lôn, thì Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ dùng gươm dao, dùi kềm, dịch lệ mà phạt dân ấy, cho đến chừng nào ta đã diệt chúng nó đi bởi tay vua Nê-bu-cát-nết-sa. Ấy vậy, chớ nghe những tiên tri, thầy bói, kẻ bần mọn, thầy thiên văn, thầy phù phép của các người, chúng nó nói với các người rằng: Các người sẽ chẳng phục sự vua Ba-by-lôn đâu. Vì ấy là chúng nó nói tiên tri giả dối, đặng cho các người bị dời xa khỏi đất mình, hầu cho ta đuổi các người ra, và các người bị diệt mất. Nhưng dân nào sẽ đặt cổ mình dưới ách vua Ba-by-lôn và phục sự vua ấy, thì Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ cho nó cứ ở trong xứ mình, đặng cày cấy và ở đó. Ta theo mọi lời đó mà nói với Sê-đê-kia, vua Giu-đa, rằng: Hãy đặt cổ mình dưới ách của vua Ba-by-lôn, hãy phục sự người và dân người nữa, thì các người được sống. Cớ sao vua cùng dân mình liêu chết bởi gươm dao, dùi kềm, dịch lệ, như Đức Giê-hô-va đã phán về nước nào chẳng phục sự vua Ba-by-lôn? Vậy, chớ nghe những lời của bọn tiên tri nói rằng: Các người sẽ chẳng phục sự vua Ba-by-lôn! Ấy là sự giả dối mà những kẻ đó nói tiên tri cho các người vậy. Đức Giê-hô-va phán: Ta chẳng hề sai chúng nó, nhưng chúng nó nói tiên tri giả dối nhân danh ta; hầu cho ta đuổi các người, và các người bị diệt mất, nghĩa là các người với các tiên tri đã nói tiên tri cho các người. Ta cũng nói với các thầy tế lễ và cả dân sự, rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Chớ nghe những lời của bọn tiên tri các người, nói tiên tri với các người rằng: Nay, những khí mạnh của nhà Đức Giê-hô-va không bao lâu nữa sẽ từ nước Ba-by-lôn lại đem về! Ấy là chúng nó nói tiên tri giả dối với các người. Đừng nghe chúng nó. Hãy phục sự vua Ba-by-lôn, thì được sống. Sao để thành này biến nên hoang vu? Song ví bằng chúng nó thật là tiên tri và lời Đức Giê-hô-va ở cùng chúng nó, thì nay hãy cầu thay nơi Đức Giê-hô-va vạn quân, để cho những khí mạnh sót lại trong nhà Đức Giê-hô-va, trong cung vua Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem, khỏi sang qua nước Ba-by-lôn. Vì Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy về các cột, biển, các đế tảng, và những khí mạnh sót lại trong thành này, tức những đồ mà Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-

by-lôn, chưa khuôn đi, khi người bắt Giê-cô-nia, con trai Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, cùng các kẻ cả trong nước Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem, từ thành Giê-ru-sa-lem điếu về nước Ba-by-lôn làm phu tù; phải, Đức Giê-hô-va vạ quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy về các khí mạnh sót lại trong nhà Đức Giê-hô-va, trong cung vua Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem: Những đồ ấy sẽ bị đem qua Ba-by-lôn, và để lại ở đó cho đến ngày ta thăm viếng chúng nó; bấy giờ ta sẽ đem những đồ ấy trở về, lại để trong chỗ này, Đức Giê-hô-va phán vậy.

Phần nhiều người đã thắc mắc rằng: *Giê-hô-va Đức Chúa Trời biết rõ những kẻ tiên tri giả dối đã làm hại cho công việc của Nước Ngài, nhưng tại sao Ngài vẫn để cho những sự đó tiếp tục xảy ra cho đến tận ngày nay?*

Đức Chúa Trời biết trước hết thấy mọi sự nhưng Ngài là Đấng mưu luận và sự khôn ngoan của Ngài là không thể dò, vậy nên khi Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên và đang khi dân Y-sơ-ra-ên còn ở nơi đồng vắng và trên con đường dẫn đến xứ Ca-na-an, Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên về các tiên tri liên quan đến công việc của Ngài đối với dân Y-sơ-ra-ên như sau:

Phục truyền luật lệ ký 13:1-18: Nếu giữa người có nổi lên một tiên tri hay là một kẻ hay chiêm bao làm cho người một dấu kỳ hoặc phép lạ, nếu dấu kỳ hoặc phép lạ này mà người đã nói với người được ứng nghiệm, và người có nói rằng: Ta hãy đi theo hầu việc các thần khác mà người chẳng hề biết, thì chớ nghe lời của tiên tri hay là kẻ chiêm bao ấy, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người thử các người, đặng biết các người có hết lòng hết ý kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các người chẳng. Các người phải theo Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các người, kính sợ Ngài, gìn giữ các điều răn Ngài, vâng nghe tiếng phán Ngài, phục sự Ngài và trù mến (tôn trọng) Ngài. Nhưng người ta phải giết tiên tri hay là kẻ chiêm bao ấy, vì hấn có giục dấy loạn cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, là Đấng đã đem các người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, chuộc các người khỏi nhà nô lệ, đặng xô người ra ngoài con đường của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã chỉ cho người đi. Ấy, người sẽ diệt kẻ hung ác khỏi giữa mình là như vậy. Khi anh em một mẹ với người, hay là con trai, con gái người, vợ yêu mến, hoặc bạn hữu thiết người, giục người cách mật nhiệm, mà rằng: Ta hãy đi hầu việc các thần khác, mà người hay tổ phụ người không biết, tức là các thần của những dân tộc ở chung quanh, hoặc gần hay xa người, từ đầu này của đất cho đến đầu kia, thì chớ chịu theo nó, chớ khứng nghe nó. Mất người đừng thương tiếc nó; chớ động lòng xót xa mà che chở cho nó. Người hấn phải giết nó, tay mình phải tra vào mình nó trước hết đặng giết đi; rồi kế sau tay của cả dân sự. Phải ném đá cho nó chết, vì nó tìm thế giục người xa cách Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, là Đấng đã đem người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức khỏi nhà nô lệ. Vậy, cả Y-sơ-ra-ên sẽ hay điều đó và sợ hãi, chẳng còn làm một việc ác đường ấy tại giữa người nữa. Khi người nghe nói về một trong các thành mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người ở, rằng có những kẻ gian tà từ giữa mình ra dụ dỗ dân thành đó, mà rằng: Ta hãy đi hầu việc các thần khác mà các người không hề biết, thì phải tìm kiếm, hỏi thăm, và tra xét cho kỹ càng. Bằng điều người ta nói là chân thật và quả quyết, và nếu một điều gồm ghiếc như vậy đã phạm giữa người, thì người phải giết dân sự thành ấy bằng lưỡi gươm; phải dùng gươm tận diệt nó và mọi vật ở trong, luôn với súc vật của nó. Đoạn, người phải gom hết thảy của cướp lại giữa phố thành, rồi đốt hết thành và hết mọi của cướp nó trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, thì nó sẽ thành một đồng hư tàn mãi mãi, không hề được cất lại nữa. Phạm vật đáng tận diệt, chẳng nên còn gì dính lại mảy may nơi tay người, để khi người vâng theo tiếng của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, gìn giữ các điều răn Ngài, mà ta truyền cho người ngày nay, và làm điều ngay thẳng trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, thì Đức Giê-hô-va nguôi cơn giận Ngài, làm ơn cho, và đoái thương người, khiến cho người thêm nhiều lên, y như Ngài đã thề cùng tổ phụ người.

Nếu người tin Chúa tiếp nhận luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, vâng giữ và làm theo các Lời của Đức Chúa Trời, thì sự sáng trong Lời của Đức Chúa Trời sẽ thấp sáng ngọn đèn tâm linh của người ấy và giúp cho nhận biết được những sự thuộc về sự sáng và những gì thuộc về sự tối tăm. Người đó sẽ không đi lạc đường cùng không để cho những kẻ không thuộc về sự sáng kia dẫn dụ mình đi sai đường lối của Đức Chúa Trời. Chính các bông trái do quyền năng của sự sáng trong Lời của Đức Chúa Trời ở trong người đó sẽ làm chứng cho người đó là kẻ là **hết lòng hết ý kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời**.

Chính Đức Chúa Jêsus đã phán về lễ thật này như sau: **Ai có các điều răn của ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; người nào yêu mến ta sẽ được Cha ta yêu lại, ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết ta.** (Giăng 14:21)

Đức Chúa Trời thử thách hết thảy mọi người trong loài người để tìm lấy cho Ngài ai là người thật lòng kính sợ Ngài, trung thành với Ngài và yêu mến Ngài, vì thế cho nên Đức Chúa Trời cho phép mọi sự được xảy ra và trong mọi sự đó, Đức Chúa Trời tìm kiếm những người nào thật lòng tin cậy và nhận biết Ngài và qua các tiên tri thật của Ngài mà Đức Chúa Trời đã phán các mạng lệnh cùng những sự quả trách tuyền dân của Ngài mà Đức Chúa Trời nhận biết ai là người có đức tin và có Lời của Ngài ở trong lòng.

Trải suốt Kinh-thánh, chúng ta đã thấy số người tin theo Lời của Đức Chúa Trời cậy các đấng tiên tri của Ngài nói ra là không có nhiều, nhưng phần nhiều người là hâm hẩm, đi giẹo hai hàng cho đến khi tai họa lâm đến hoặc khi phép lạ của Đức Giê-hô-va xảy ra khi các lời tiên tri được ứng nghiệm, thì bấy giờ người ta mới tỉnh ngộ, nhưng phần nhiều sự tỉnh ngộ của người ta là đã quá muộn cho họ.

Chính vì có quá nhiều kẻ tự lập mình làm chức vụ trong nhà của Đức Giê-hô-va và làm kẻ tiên tri mà những lời của những người đó là hư không, nên người ta đã thờ ơ trước các lời nói của những người khác, vì thế cho nên khi các tiên tri của Đức Giê-hô-va có nói ra, người ta cũng không để ý và không tin.

Đức Chúa Trời đã dùng các tiên tri của Ngài nói trước về sự đến của Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, nhưng người ta đã không để ý đến các lời tiên tri đó, bởi vì ma quỷ đã sử dụng những kẻ tham lam, ham muốn danh vọng hư không mà nhảy vào nhà Chúa, tự xưng mình là tiên tri và nói ra những sự hư không, khiến cho các lời tiên tri thật đến từ Đức Giê-hô-va đã vì cố đó mà bị khinh dể, không thể khiến cho người ta tỉnh thức được.

Giê-rê-mi 8:7-8: **Chim hạc giữa khoảng không tự biết các mùa nhất định cho nó; chim cu, chim yến, chim nhạn, giữ kỳ đời chỗ ở. Nhưng dân ta chẳng biết luật pháp của Đức Giê-hô-va! Sao các người nói được rằng: Chúng ta là khôn sáng, có luật pháp Đức Giê-hô-va ở với chúng ta? Nhưng, này, ngọn bút giả dối của bọn thông giáo đã làm cho luật pháp ấy ra sự nói dối!**

Ê-sai 53:1-3: **Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta, và cánh tay Đức Giê-hô-va đã được tỏ ra cho ai? Người đã lớn lên trước mặt Ngài như một cái chồi, như cái rễ ra từ đất khô. Người chẳng có hình dung, chẳng có sự đẹp đẽ; khi chúng ta thấy người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích được. Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ, từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh như kẻ mà người ta che mặt chẳng thèm xem; chúng ta cũng chẳng coi người ra gì.**

Ma-thi-ơ 7:15-20: **Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lối chiên đến cùng các người, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé. Các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả nơi bụi tật lê? Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chum đi. Ấy vậy, các người nhờ những trái nó mà nhận biết được.**

Các tiên tri giả mà Chúa Jêsus đã phán đây là ai và chúng đến từ đâu?

Trước khi Chúa Jêsus bị bắt và bị đóng đinh trên thập tự giá, Ngài đã phán trước về việc của ma quỷ sẽ kéo đến để tìm mọi cách phá hoại công việc của Nước Đức Chúa Trời.

Giăng 14:23-31: **Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Nếu ai yêu mến ta, thì vâng giữ lời ta, Cha ta sẽ thương yêu người, chúng ta đều đến cùng người và ở trong người. Còn kẻ nào chẳng yêu mến ta, thì không vâng giữ lời ta; và lời các người nghe đó, chẳng phải bởi ta, nhưng bởi Cha, là Đấng đã sai ta đến. Ta đã nói những điều đó với các người đang khi ta còn ở cùng các người. Nhưng Đấng Yên ủi, tức là Đức Thánh Linh mà Cha sẽ nhân danh ta sai xuống, Đấng ấy sẽ dạy dỗ các người mọi sự, nhắc lại cho các người nhớ mọi điều ta đã phán cùng các người. Ta để sự bình an lại cho các người; ta ban sự bình an ta cho các người; ta cho các người sự bình an chẳng phải như thế gian cho. Lòng các người chớ bối rối và đừng sợ hãi. Các người từng nghe ta nói rằng: Ta đi, và ta trở lại cùng các người. Nếu các người**

yêu mến ta, thì sẽ vui mừng về điều ta đi đến cùng Cha, bởi vì Cha tôn trọng hơn ta. Hiện nay ta đã nói những điều đó với các người trước khi xảy đến, để khi những điều đó xảy đến thì các người tin. Ta sẽ chẳng nói chi với các người nữa, vì vua chúa thế gian này hầu đến; người chẳng có chi hết nơi ta. Nhưng thế gian phải biết rằng ta yêu mến Cha, và làm theo điều Cha đã phán dặn. Hãy đứng dậy, chúng ta phải đi khỏi đây.

Chữ **vua chúa** được chép trong câu 30 này, đó là chữ ἄρχων - **archon**, số 758 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *hoàng tử (vì vốn là con của Vua), vua, chúa, kẻ cai trị, kẻ thống trị, kẻ chuyên quyền.*

Sa-tan chính là kẻ mà Đức Chúa Jêsus đã phán là vua chúa của thế gian này hầu đến. Khi Đức Chúa Jêsus Christ phục sinh và trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha và khi Đức Thánh-Linh đã được ban xuống và Hội-thánh của Ngài được lập nên trên đất này, thì ma quỷ sẽ ra sức phá hoại công việc của Hội-thánh và chúng sẽ làm công việc này cho đến khi tận thế, vì ma quỷ là con rắn cắn gót chân người.

Ngoài việc đẩy các vua của các nước trên đất này chống lại Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, ma quỷ còn lập ra nhiều tổ chức giả mạo công việc của Đức Thánh-Linh, gây nghi ngờ Đạo Chúa giữa thế gian này và ma quỷ cũng tìm kiếm những người có tham vọng những danh chức hư không để khiến những người đó không tôn trọng luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, là luật pháp mà chính Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời đã đến để làm cho vững lập, như Đức Chúa Jêsus đã phán:

Ma-thi-ơ 5:17-19: Các người đừng tưởng ta đến để phá luật pháp hay là lời tiên tri; ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn này, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng.

Trước khi Đức Chúa Jêsus đến thế gian này, ma quỷ đã đẩy nhiều người làm giáo sư giả, đó là những người mang danh là các thầy thông giáo dòng Pha-ri-si, họ đã không để Đức Chúa Trời chỉ định, nhưng tự ý nhảy vào chiếm lấy chức vụ của Môi-se, là chức vụ giảng Đạo của Đức Chúa Trời, là người chăn dắt dân Y-sơ-ra-ên. Nhưng những sự giảng dạy của họ không phải do Thần của Đức Chúa Trời cai trị, vậy nên tuyển dân của Đức Chúa Trời thay vì được cứu rỗi thì lại bị muông sói cắn xé và như vậy, chính những người mang danh là thầy thông giáo và những người Pha-ri-si đó là muông sói hay cắn xé vậy.

Giê-rê-mi 50:6-7: Dân ta vốn là một bầy chiên lạc mất; những kẻ chăn làm cho lộn đường, để chúng nó lầm lạc trên các núi, đi từ núi qua gò, quên chỗ mình an nghỉ. Phàm những kẻ gặp, đều vồ nuốt chúng nó; và những kẻ nghịch chúng nó đều nói rằng: Chúng ta không đáng tội, vì chúng nó đã phạm tội nghịch cùng Đức Giê-hô-va, là nơi ở của sự công bình, tức là Đức Giê-hô-va, sự trông cậy của tổ phụ chúng nó.

Ê-sai 5:1-30: Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu ta một bài ca của bạn yêu dấu ta về việc vườn nho người. Bạn rất yêu dấu ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt. Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa vườn, và đào một nơi ép rượu. Vả, người mong rằng sẽ sanh trái nho; nhưng nó lại sanh trái nho hoang. Hỡi dân ở Giê-ru-sa-lem cùng người Giu-đa, vậy thì bây giờ ta xin các người hãy đoán xét giữa ta với vườn nho ta. Có điều chi nên làm cho vườn nho ta mà ta không làm cho nó chẳng? Cớ sao khi ta mong sanh trái nho, thì nó lại sanh trái nho hoang vậy? Nay, ta sẽ bảo các người về điều ta định làm cho vườn nho ta: Ta phá rào, nó sẽ bị cắn nuốt; ta hạ tường xuống, nó sẽ bị giày đạp. Ta sẽ để nó hoang loạn, chẳng tĩa sửa, chẳng vun xới; nhưng tại đó sẽ mọc lên những gai góc và chà chuôm; ta lại truyền cho mây đừng làm mưa xuống trên nó nữa. Vả, vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân, ấy là nhà Y-sơ-ra-ên, và những người của Giu-đa tức là cây mà Ngài ưa thích. Ngài trông họ được công chánh, mà nay, có sự bạo ngược; trông được công bình, mà nay, có tiếng kêu la. Khốn thay cho những kẻ thêm nhà vào nhà, thêm ruộng vào ruộng, cho đến chừng nào chẳng còn chỗ hở nữa, và các người ở một mình giữa xứ! Đức Giê-hô-va vạn quân có phán vào tai tôi những lời này: Thật nhiều nhà sẽ bỏ hoang, những nhà ấy lớn và đẹp mà chẳng có người ở! Ấy vậy, mười mẩu vườn nho chỉ sanh được một bát rượu; một ô-me hạt giống

chỉ được một ê-pha. Khốn thay cho kẻ dậy sớm đặng tìm kiếm rượu, chầy đến ban đêm, phát nóng vì rượu! Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ chẳng xem xét công trình của tay Ngài. Vậy nên, dân ta phải bắt làm phu tù, vì không hiểu biết; kẻ sang nó chịu đói, chúng dân nó chịu khát. Vậy nên sự ham muốn của âm phủ đã rộng thêm, há miệng vô ngần, sự vinh hiển nó, dân chúng nó, sự sang trọng nó và kẻ vui mừng giữa nó đều sa xuống đó. Kẻ hèn bị khuất; kẻ tôn trọng bị thấp hèn, con mắt người cao ngạo bị hạ xuống; song Đức Giê-hô-va vọt quân lên cao trong sự công chánh, Đức Chúa Trời là Đấng Thánh nên thánh trong sự công bình. Bấy giờ những chiên con sẽ ăn cỏ như trong đồng cỏ mình, người ngụ cư sẽ ăn ruộng hoang của kẻ giàu. Khốn thay cho kẻ lấy sự dối trá làm dây kéo sự gian ác theo sau, và như dùng đỏi xe kéo tội lỗi; họ nói: Xin vội vã kíp làm nên công việc Ngài, hầu cho chúng tôi thấy! Nguyên xin mưu của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên hãy lại gần, hãy tới đến, cho chúng tôi được biết! Khốn thay cho kẻ gọi dữ là lành, gọi lành là dữ; lấy tối làm sáng, lấy sáng làm tối; vật chi cay trở cho là ngọt, vật chi ngọt trở cho là cay. Khốn thay cho kẻ chính mắt mình coi mình là khôn ngoan, tự mình xét đoán mình là thông sáng! Khốn thay cho kẻ mạnh uống rượu, có sức lực đặng pha các thức uống hay say; vì hối lộ mà xưng kẻ có tội là công bình, và cướp lấy sự công bình của người nghĩa! Vậy nên, như lửa đốt gốc rễ và rơm cháy thiêu trong ngọn lửa thể nào, thì rễ họ cũng mục nát và hoa họ cũng bay đi như bụi đất thể ấy; vì họ đã bỏ luật pháp của Đức Giê-hô-va vọt quân, và khinh lời của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên. Nhân đó, cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va phùng lên nghịch cùng dân Ngài. Ngài đã giơ tay nghịch cùng nó và đánh nó; núi non đều rung động: xác chết chúng nó như phân ngang ngựa giữa đường. Dầu vậy, cơn giận Ngài chẳng lánh khỏi, nhưng tay Ngài còn giơ ra. Ngài dựng cờ lên hướng về các dân tộc ở xa cách, và xuýt mà gọi họ từ nơi đầu cùng đất; và nầy, họ lật đật chạy đến, kíp và mau. Trong đám họ không một người nào mỗi một, chẳng ai vấp vấp, chẳng ai ngủ gật hoặc ngủ mê; không ai có dây lưng tháo ra hoặc dây giày đứt. Tên của họ đã nhọn, cung đã giương; vó ngựa cứng đường đá, bánh xe như gió lốc. Tiếng gầm khác nào sư tử cái; rống như sư tử con; chúng nó sẽ rống và bắt mỗi đem đi, không ai cứu được. Trong ngày đó, sẽ có tiếng gầm nghịch cùng nó khác nào tiếng sóng biển ầm ầm; nếu người ta ngó vào xứ, chỉ thấy tối tăm và khốn nạn: sự sáng sẽ bị che tối bởi các chòm mây.

Nọc độc của những sự giảng dạy sai lầm đã trói buộc những người khờ dại, không có đức tin vào Lời của Đức Chúa Trời, khiến cho những sự sửa dạy của Giê-hô-va Đức Chúa Trời không có chỗ thấm vào lòng của những người đó, vì thế cho nên cơn giận của Đức Chúa Trời cứ nổi lên không dứt, cho đến khi Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này để thi hành sự cứu rỗi.

Các tiên tri giả là ai?

Như đã định nghĩa về chức vụ **tiên tri thật** là: *Người được chọn để phát ngôn đại diện, Người nói những lời tiên đoán, báo trước sự việc, dưới sự ảnh hưởng, dưới sự tác động bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh;*

Vì chức vụ tiên tri là thuộc về Nước Đức Chúa Trời và do Đức Chúa Trời chỉ định và như vậy, nếu đã là tiên tri thì người đó phải là *Người được chọn để phát ngôn đại diện, Người nói những lời tiên đoán, báo trước sự việc, dưới sự ảnh hưởng, dưới sự tác động bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh;*

Vì toàn bộ Kinh-thánh đều là Lời tri thức của Đức Chúa Trời và là đại ý của lời tiên tri về Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng cứu chuộc nhân loại và như vậy, chức vụ tiên tri hay là lời tiên tri phải mang ý nghĩa của sự sống lại và sự sống đời đời, có tác dụng gây dựng cho Hội-thánh của Đấng Christ.

Lời tiên tri là lời tri thức đến từ Đức Chúa Trời để dắt dẫn, cảnh cáo, khích lệ, dạy dỗ, tỉnh thức những người thuộc về Đức Chúa Trời, khiến cho những người thuộc về Đức Chúa Trời được gây dựng và có sức lực trở lại với Đức Chúa Trời.

Vì lời tiên tri thuộc về sự sống đời đời và thuộc về tâm linh, nên có tác dụng cho cả tâm trí xác thịt của những người nghe Lời của Đức Chúa Trời và tâm linh của người ấy nữa, vì thế cho nên khi lời tiên tri được công bố ra thì chính Đức Thánh-Linh sẽ hành động trong lòng những người nhận được lời tiên tri đó và chính Đức Thánh-Linh sẽ khiến cho quyền phép trong Lời của Ngài hành động cho sự cứu chuộc linh hồn

của những người nghe lời tiên tri mà nhận biết trách nhiệm của mình là hết lòng trở lại với Đức Chúa Trời.

Vì những người được Đức Chúa Trời chọn để công bố các lời tiên tri đó là những người mà Đức Chúa Trời biết và xúc dầu cho cùng ban cho khả năng tiếp nhận và công bố các lời tiên tri đó để gây dựng cho Hội-thánh của Ngài, nên những người không được Đức Chúa Trời chọn và không được xúc dầu sẽ không có được khả năng tiếp nhận lời tiên tri trực tiếp từ Đức Chúa Trời.

2 Cô-rinh-tô 2:14-17: **Song tạ ơn Đức Chúa Trời, Ngài làm cho chúng tôi được thắng trong Đấng Christ luôn luôn, và bởi chúng tôi, Ngài rải mùi thơm về sự nhận biết Ngài khắp chốn! Vì chúng tôi ở trước mặt Đức Chúa Trời là mùi thơm của Đấng Christ, ở giữa kẻ được cứu, và ở giữa kẻ bị hư mất; cho kẻ này, mùi của sự chết làm cho chết; cho kẻ kia, mùi của sự sống làm cho sống. Ai xứng đáng cho những sự này? Và, chúng tôi chẳng giả mạo lời của Đức Chúa Trời như nhiều kẻ khác; nhưng chúng tôi lấy lòng chân thật, theo như đạo từ Đức Chúa Trời đến thể nào, thì giăng ra thể ấy trước mặt Đức Chúa Trời, trong Đấng Christ.**

2 Cô-rinh-tô 4:1-7: **Vậy nên, chúng tôi nhờ sự thương xót đã ban cho, mà được chức vụ này, thì chúng tôi chẳng ngã lòng; nhưng chúng tôi từ bỏ mọi điều hổ thẹn giấu kín. Chúng tôi chẳng theo sự dối gạt, và chẳng giả mạo lời Đức Chúa Trời, nhưng trước mặt Đức Chúa Trời chúng tôi tỏ bày lẽ thật, khiến lương tâm mọi người cho chúng tôi là đáng chuộng. Nếu Tin Lành của chúng tôi còn che khuất, là chỉ che khuất cho những kẻ hư mất, cho những kẻ chẳng tin mà chúa đời này đã làm mù lòng họ, hầu cho họ không trông thấy sự vinh hiển chói lọi của Tin Lành Đấng Christ, là ảnh tượng của Đức Chúa Trời. Và, chúng tôi chẳng rao giảng chính mình chúng tôi, nhưng rao giảng Đức Chúa Jê-sus Christ, tức là Chúa; và vì tình yêu mến Đức Chúa Jê-sus mà chúng tôi xưng mình là tôi tớ của anh em. Vì Đức Chúa Trời, là Đấng có phán: Sự sáng phải soi từ trong sự tối tăm! đã làm cho sự sáng Ngài chói lòa trong lòng chúng tôi, đặng sự thông biết về vinh hiển Đức Chúa Trời soi sáng nơi mặt Đức Chúa Jê-sus Christ. Nhưng chúng tôi đưng của quý này trong chậu bằng đất, hầu cho tở quyền phép lớn dường ấy là bởi Đức Chúa Trời mà ra, chớ chẳng phải bởi chúng tôi.**

Đức Chúa Trời đã phán trước về việc ai sẽ là người có thể nói tiên tri trong Nước của Ngài:

Giô-ên 2:23-29: **Hỡi con cái Si-ôn, các người hãy nức lòng vui vẻ và mừng rỡ trong Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người! Vì Ngài ban mưa phải thời cho các người về mùa đầu, và xuống mưa dồi dào về mùa đầu và mùa cuối cho các người nơi tháng đầu tiên. Những sân sẽ đầy lúa mì, những thùng tràn rượu mới và dầu. Ta sẽ đền bù cho các người về mấy năm đã bị cản phá bởi cào cào, sâu lột vỏ, sâu keo, và châu chấu, là đạo binh lớn mà ta đã sai đến giữa các người. Các người sẽ đủ ăn và được no nê. Các người sẽ ngợi khen danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, là Đấng đã xử với các người cách lạ lùng. Rồi dân ta sẽ không hề bị xấu hổ nữa. Các người sẽ biết rằng ta ở giữa Y-sơ-ra-ên, biết rằng ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, và chẳng có ai khác; dân ta sẽ không hề bị xấu hổ nữa. Sau đó, ta sẽ đổ Thần ta trên cả loài xác thịt; con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri; những người già cả các người sẽ thấy chiêm bao, những kẻ trai trẻ các người sẽ xem sự hiện thấy. Trong những ngày đó, dầu những đầy tớ trai và đầy tớ gái, ta cũng đổ Thần ta lên.**

Vì lời tiên tri là thuộc về Đức Chúa Trời nên khi nói đến tiên tri hoặc lời tiên tri, người ta sẽ nghĩ đến quyền phép của Đức Chúa Trời và chức vụ tiên tri cũng vì thế mà phải được tôn trọng. Chính vì giá trị quan trọng này mà ma quỷ đã tập trung vào để giả mạo chức vụ tiên tri cùng giả mạo các lời tiên tri để gây nghi ngờ và làm mất lòng tin của người ta vào chức vụ tiên tri cùng các lời tiên tri của Đức Chúa Trời.

Các tiên tri giả hành động trong loài người được chia ra làm hai loại:

Một loại tiên tri giả từ ma quỷ đến, đó là những kẻ thờ lạy Sa-tan (*tiếng Anh gọi là Satanist*), những kẻ này được huấn luyện bởi Sa-tan, đóng giả là những người truyền giáo đi đây đó xen vào các Hội-thánh mở cửa để đón nhận những người được xúc dầu từ các nơi đến để chia sẻ Lời Chúa. Những kẻ này có quyền lực của Sa-tan trong mình nên chúng thường dùng quyền lực đó để làm các phép lạ tạo lòng tin của những người không có sự hiểu biết về lẽ thật trong Lời của Đức Chúa Trời, nên khi thấy phép lạ xảy ra thì thường tin đó là do Đức Thánh-Linh mà đến. Những kẻ này cũng giảng Jê-sus là Chúa, nhưng chúng không bao

giờ giảng về sự đổ huyết và sống lại của Đức Chúa Jêsus Christ và cách giảng của chúng không dâng sự vinh hiển cho Danh trọn vẹn của Chúa Jêsus là Đức Chúa Jêsus Christ là Vua, là Chúa, là Cha đời đời, là Chúa bình an.

Người nào bị những kẻ giả mạo này đặt tay lên sẽ vô tình bị quyền lực của ma quỷ nhập vào khiến cho mất sự ham muốn học Lời của Đức Chúa Trời và không thích nghe Lời của Đức Chúa Trời nữa, nhưng lại chú ý vào những ham muốn của xác thịt và chuyển sang nguội lẩn và mất đức tin. Những người bị những kẻ giả mạo đó đặt tay lên thì sẽ không thể tự do cầu nguyện trong tiếng mới được nữa và thứ tiếng mà họ cầu nguyện không phải là thứ tiếng của Đức Thánh-Linh ban cho, nhưng là những âm thanh rít réo ghê rợn.

Loại người thứ hai là những người đã tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa của cuộc đời mình, nhưng trong lòng của họ nảy sinh những sự ham muốn danh, chức, lợi quyền và khi ma quỷ phát hiện ra những cửa ngõ (của lòng ham muốn) đó thì chúng sẽ sử dụng các linh lừa dối để dẫn dụ những người đó lao vào tìm kiếm những cơ hội để được vào các chức vụ trong các Hội-thánh địa phương. Những người đó vì ham muốn chức vụ và danh vọng hư không nên bị ma quỷ lừa dối mà sẵn sàng sử dụng mọi thứ như thế gian thường làm để len lỏi, gán gủi những người lãnh đạo trong các Hội-thánh địa phương để mong được cất nhắc vào chức vụ trong Hội-thánh. Những người này không chịu sự cai trị của Đức Thánh-Linh, sẵn sàng chống trả các quy định, điều lệ của Hội-thánh và gây sự chia rẽ trong Hội-thánh mà họ đã sinh hoạt và lấy cơ để ly khai Hội-thánh để lôi kéo, tạo lập bầy riêng mà chính họ tự lập mình làm thầy, đúng như Lời Đức Chúa Jêsus đã phán, **những kẻ mang lốt chiên đến cùng các người, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé.**

Đức Thánh-Linh không bao giờ chấp nhận những kẻ như vậy, vì Ngài là Đức Chúa Trời thánh khiết và công bình. Ngài đến để cai trị Hội-thánh của Ngài và chính Ngài là Đầu của Hội-thánh. Đức Thánh-Linh dắt dẫn Hội-thánh của Ngài theo luật pháp công bình mà Ngài đã ban cho loài người qua Môi-se và dắt dẫn Hội-thánh vào trong các Lễ thật, khiến Hội-thánh nhận biết Lễ thật và thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật và được nên thánh. Nếu Hội-thánh địa phương nào không tôn cao, không tôn trọng luật pháp công bình của Đức Chúa Trời thì Đức Thánh-Linh sẽ không làm việc tại đó, vì Đức Thánh-Linh đến để làm sáng tỏ các Lời mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, là những Lời mà Đức Chúa Trời đã khiến cho được tôn cao hơn cả Danh thánh Ngài và như Chúa Jêsus đã phán:

Giăng 16:13-15: Lúc nào Thần lễ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các người vào mọi lễ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các người những sự sẽ đến. Ấy chính Ngài sẽ làm sáng danh ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về ta mà rao bảo cho các người. Mọi sự Cha có, đều là của ta; nên ta nói rằng Ngài sẽ lấy điều thuộc về ta mà rao bảo cho các người vậy.

Khi nói đến cụm từ tiên tri giả thì ấy không phải là nói về một người mang danh là người tin Chúa bình thường mà là một người kiêu ngạo, tự dấy mình lên như các tiên tri thật, như các tội tở thật được xúc dầu của Đức Thánh-Linh, thích đi dạo dây đó để muốn được người ta mời giảng dạy và những người đó thường lợi dụng những người đã thiếu hiểu biết mà cả tin họ rồi giới thiệu cho những nơi khác để mời giảng.

Rô-ma 16:17-20: Hỡi anh em, tôi khuyên anh em coi chừng những kẻ gây nên bè đảng và làm gương xấu, nghịch cùng sự dạy dỗ mà anh em đã nhận. Phải tránh xa họ đi. Vì những kẻ đó chẳng hầu việc Đấng Christ, Chúa chúng ta, song hầu việc cái bụng họ, và lấy những lời ngọt ngào đua nịnh dỗ dành lòng kẻ thật thà. Sự anh em vắng phục thì ai ai cũng biết rồi, vậy tôi vì anh em vui mừng, mong rằng anh em khôn ngoan về điều lành, và thanh sạch đối với điều dữ. Đức Chúa Trời bình an sẽ kíp giày đạp quẻ Sa-tan dưới chân anh em. Nguyên xin ân điển của Đức Chúa Jêsus chúng ta ở cùng anh em!

Giu-đe 1:1-25: Giu-đe, tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ và em Gia-cơ, đặt cho những kẻ đã được kêu gọi, được Đức Chúa Trời, là Cha yêu thương, và được Đức Chúa Jêsus Christ giữ gìn: nguyên xin sự thương xót, bình an, yêu mến thêm lên cho anh em! Hỡi kẻ rất yêu dấu, vì tôi đã ân cần viết cho anh em về sự cứu rỗi chung của chúng ta, tôi tưởng phải làm điều đó, để khuyên anh em vì đạo mà tranh chiến, là đạo đã truyền cho các thánh một lần đủ rồi. Vì có mấy kẻ kia lén vào trong vòng chúng ta là những kẻ bị định đoán phạt từ lâu rồi, kẻ chẳng tin kính đối ơn Đức Chúa Trời chúng ta

ra việc tà ác, chối Đấng Chủ tể và Chúa có một của chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ. Dầu anh em đã học những điều này rồi, tôi cũng muốn nhắc lại cho anh em rằng, xưa kia Chúa giải cứu dân mình ra khỏi xứ Ê-díp-tô, sau lại tiêu diệt những kẻ không tin; còn các thiên sứ không giữ thứ bậc và bỏ chỗ riêng mình thì Ngài đã dùng dây xích họ trong nơi tối tăm đời đời, cầm giữ lại để chờ sự phán xét ngày lớn. Lại như thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ cùng các thành lân cận cũng buông theo sự dâm dục và sắc lạ, thì đã chịu hình phạt bằng lửa đời đời, làm gương để trước mặt chúng ta. Nhưng mà chúng nó cũng như vậy, trong giấc mơ màng làm ô uest xác thịt mình, khinh để quyền phép rất cao và nói hỗn các đấng tôn trọng. Và, khi chính mình thiên sứ trưởng Mi-chen (Mi-ca-ên) chống với ma quỷ giành xác Môi-se, còn chẳng dám lấy lời nhiếc móc mà đoán phạt; người chỉ nói rằng: Cầu Chúa phạt người! Song những kẻ này, hễ đều gì không biết thì khinh để hết; và mọi điều chúng nó tự nhiên mà biết cũng như con thú vật vô tri, thì dùng mà làm hư mình. Khốn nạn thay cho chúng nó, vì đã theo đường của Ca-in, lấy lòng tham lợi mà gieo mình vào sự sai lạc của Ba-la-am; và bị hư mất về sự phản nghịch của Cô-rê. Những kẻ đó là dấu vít trong đám tiệc anh em, như người chăn chiên chỉ tưởng nuôi mình cho no nê, không lo sợ gì; như đám mây không nước, theo gió đưa đi đây đi đó, như cây tàn mùa thu, không có trái, hai lần chết, trốc lên bứt rễ; như sóng cuồng dưới biển, sôi bọt ô uest của mình; như sao đi lạc, sự tối tăm mù mịt đã dành cho chúng nó đời đời! Ấy cũng vì họ mà Hê-nóc, là tổ bảy đời kể từ A-đam, đã nói tiên tri rằng: Nay, Chúa ngự đến với muôn vàn thánh, đặng phán xét mọi người, đặng trách hết thảy những người không tin kính về mọi việc không tin kính họ đã phạm, cùng mọi lời sỉ hổ mà những kẻ có tội không tin kính đó đã nói nghịch cùng Ngài. Ấy đều là những kẻ hay lằm bằm, hay phàn nàn luôn về số phận mình, làm theo sự ham muốn mình, miệng đầy những lời kiêu căng, và vì lợi mà nịnh hót người ta. Nhưng anh em, là kẻ rất yêu dấu, hãy nhớ lấy những lời mà các sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta đã nói trước. Các sứ đồ đó nói với anh em rằng, trong các thời kỳ sau rốt, sẽ có mấy người hay nhạo báng làm theo lòng ham muốn không tin kính của mình. Ấy chính chúng nó là kẻ gây nên phe đảng, thuộc về tánh xác thịt, không có Đức Thánh Linh. Hỡi kẻ rất yêu dấu, về phần anh em, hãy tự lập lấy trên nền đức tin rất thánh của mình, và nhân Đức Thánh Linh mà cầu nguyện, hãy giữ mình trong sự yêu mến Đức Chúa Trời, và trông đợi sự thương xót của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta cho được sống đời đời. Hãy trách phạt những kẻ này, là kẻ trù trừ, hãy cứu vớt những kẻ kia, rút họ ra khỏi lửa; còn đối với kẻ khác, hãy có lòng thương lẫn với sợ, ghét cả đến cái áo bị xác thịt làm ô uest. Và, nguyên Đấng có thể gìn giữ anh em khỏi vấp phạm và khiến anh em đứng trước mặt vinh hiển mình cách rất vui mừng, không chỗ trách được, là Đức Chúa Trời có một, là Cứu Chúa chúng ta, bởi Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa chúng ta, được sự vinh hiển, tôn trọng, thế lực, quyền năng thuộc về Ngài từ trước vô cùng và hiện nay cho đến đời đời! A-men.

2 Giăng 1:7-11: Trong thế gian đã rải nhiều kẻ dỗ dành, là kẻ chẳng xưng Đức Chúa Jêsus Christ lấy xác thịt mà đến: ấy đó thật là kẻ dỗ dành và kẻ địch lại Đấng Christ. Chính các người hãy giữ, hầu cho khỏi mất kết quả của công việc mình, nhưng cho được phần thưởng đầy đủ. Hễ ai đi đông dài, chẳng bền lòng theo đạo Đấng Christ, thì người ấy không có Đức Chúa Trời. Còn ai bền lòng trong đạo ấy, thì người đó có Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Nếu ai đến cùng các người mà không đem đạo ấy theo, thì chớ rước họ vào nhà, và đừng chào hỏi họ. Vì người nào chào hỏi họ, tức là dự vào công việc ác của họ.

Cách nhận biết các tiên tri giả:

Ma-thi-ơ 7:16-20: Các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả nơi bụi tạt lê? Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chum đi. Ấy vậy, các người nhờ những trái nó mà nhận biết được.

Khi nói đến trái là nói đến *kết quả của một công việc như gieo, trồng, chăm sóc*.

Khi nói đến sự nhận biết là nói đến *khả năng của người quan sát công việc*.

Như vậy, nếu một người không có sự thông biết về luật pháp và lễ thật của Đức Chúa Trời thì người

ấy không thể nhận biết được ai là tiên tri thật và ai là tiên tri giả. Đối với những người quan sát có sự thông biết về luật pháp và lễ thật của Đức Chúa Trời thì chỉ cần nghe qua lời nói, lời làm chứng hoặc lời giảng là có thể nhận biết thật hay là giả, chính giáo hay là tà giáo, cũng như người thợ chân chính có thể nhìn vào cách làm của người ta mà nhận biết được ai là thợ giả và ai là thợ thật vậy.

Còn với những người chậm hiểu thì sẽ nhận biết được kẻ tiên tri giả qua công việc của kẻ ấy để lại, đó là những lời mà người ấy đã giảng, những hạt giống mà kẻ đó đã gieo, nó sẽ mọc và kết trái, bấy giờ người ta xem cái trái, tức là kết quả của kẻ kia đã gieo, trồng.

Chúng ta hãy xem Đức Chúa Jêsus nói gì về công việc này qua Lời Ngài phán với các môn đồ của Ngài.

Giăng 15:6: Ấy chẳng phải các người đã chọn ta, bèn là ta đã chọn và lập các người, để các người đi và kết quả, hầu cho trái các người thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các người sẽ nhận danh ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các người.

Các tội tử thật của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ rao giảng Tin-Lành bằng quyền phép của Đức Thánh-Linh và các Lời họ công bố ra sẽ là những hạt giống của sự sống đời đời và Đức Thánh-Linh sẽ khiến cho các Lời đó hành động đem sự sống lại và sự sống đời đời từ bên trong lòng của những người đã nghe và tiếp nhận các Lời đó vào lòng mình.

Mác 16:20: Về phần các môn đồ, thì đi ra giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm với môn đồ, và lấy các phép lạ cặp theo lời giảng mà làm cho vững Đạo.

Các tội tử của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà rao giảng Lời của Đức Chúa Trời và công bố các lời tiên tri và vì những lời đó là thuộc về Đức Chúa Trời và được Ngài giao phó, uỷ thác cho các tội tử của Ngài đại diện Ngài mà công bố ra, nên Đức Thánh-Linh sẽ làm cho các Lời đó được ứng nghiệm và chính Đức Thánh-Linh sẽ làm chứng các Lời đó là của Ngài và từ Ngài mà đến.

Còn với những người mang danh này danh kia mà không phải bởi Đức Chúa Trời sai đến, thì mọi lời họ nói ra đó sẽ ra hư không, như Chúa Jêsus đã phán rằng: **Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần.**

Cuộc đời của những người nghe và tin theo lời các tiên tri giả cũng giống như người ta ăn phải đồ ăn giả, uống thuốc giả vậy, không những chẳng được no, không được lành bệnh mà còn mang thêm sự chết vào trong mình nữa.

Trái của các lời mà người ta đã nói ra đó cũng như các hạt giống vậy, khi đã được gieo thì nó sẽ mọc và nó sẽ sanh trái và chính các trái của nó sẽ bộc lộ thân phận của nó, hoặc là trái tốt, hoặc là trái xấu.

Trách nhiệm của người tin Chúa phải làm gì để không bị các tiên tri giả lừa dối?

Ê-phê-sô 4:1-32: **Vậy, tôi là kẻ tù trong Chúa, khuyên anh em phải ăn ở một cách xứng đáng với chức phận mà Chúa đã gọi anh em, phải khiêm nhường đến điều, mềm mại đến điều, phải nhịn nhục, lấy lòng thương yêu mà chiều nhau, dùng dây hòa bình mà giữ gìn sự hiệp một của Thánh Linh. Chỉ có một thân thể, một Thánh Linh, như anh em bởi chức phận mình đã được gọi đến một sự trông cậy mà thôi; chỉ có một Chúa, một đức tin, một phép báp tem; chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người, Ngài là trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người. Nhưng, đã ban ân điển cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đấng Christ. Vậy nên có chép rằng: Ngài đã lên nơi cao, dẫn muôn vàn kẻ phu tù, và ban các ơn cho loài người. Vả, những chữ “Ngài đã lên” có nghĩa gì, há chẳng phải là Ngài cũng đã xuống trong các miền thấp ở dưới đất sao? Đấng đã xuống tức là Đấng đã lên trên hết các tầng trời, để làm cho đầy đầy mọi sự. Ấy chính Ngài đã cho người nầy làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư, để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng thân thể Đấng Christ, cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ. Ngài muốn chúng ta không như trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, bị mưu chước dỗ dành làm cho lầm lạc, mà dạy**

động và dời đổi theo chiều gió của đạo lạc, nhưng muốn cho chúng ta lấy lòng yêu thương nói ra lễ chân thật, để trong mọi việc chúng ta đều được thêm lên trong Đấng làm đầu, tức là Đấng Christ. Ấy nhờ Ngài mà cả thân thể ràng buộc vững bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương. Vậy, này là điều tôi nói và điều tôi nhân danh Chúa mà rao ra: ấy là anh em chớ nên ăn ở như người ngoại đạo nữa, họ theo sự hư không của ý tưởng mình, bởi sự ngu muội ở trong họ, và vì lòng họ cứng cõi nên trí khôn tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời. Họ đã mất cả sự cảm biết, đành bỏ mình trong một đời buông lung, đem lòng mê đắm không biết chán mà phạm hết mọi điều ô uế. Nhưng anh em học cho biết Đấng Christ thì chẳng phải như vậy, vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lễ thật trong Đức Chúa Jê-sus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lột người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dốt dằn, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lễ thật. Như vậy, mỗi người trong anh em phải chừa sự nói dối, hãy nói thật với kẻ lân cận mình, vì chúng ta làm chi thể cho nhau. Ví bằng anh em đang cơn giận, thì chớ phạm tội; chớ căm giận cho đến khi mặt trời lặn, và đừng cho ma quỷ nhân dịp. Kẻ vốn hay trộm cắp chớ trộm cắp nữa; nhưng thà chịu khó, chính tay mình làm nghề lương thiện, đừng có vật chi giúp cho kẻ thiếu thốn thì hơn. Chớ có một lời dữ nào ra từ miệng anh em; nhưng khi đáng nói hãy nói một vài lời lành giúp ơn cho và có ích lợi cho kẻ nghe đến. Anh em chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được ấn chứng đến ngày cứu chuộc. Phải bỏ khỏi anh em những sự cay đắng, buồn giận, tức mình, kêu rêu, mắng nhiếc, cùng mọi điều hung ác. Hãy ở với nhau cách nhân từ, đầy đầy lòng thương xót, tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Đấng Christ vậy.

1 Giăng 4:1-10: Hỡi kẻ rất yêu dấu, chớ tin cậy mọi thần, nhưng hãy thử cho biết các thần có phải đến bởi Đức Chúa Trời chẳng; vì có nhiều tiên tri giả đã hiện ra trong thiên hạ. Bởi điều này, hãy nhận biết Thánh Linh của Đức Chúa Trời: phạm thần nào xưng Đức Chúa Jê-sus Christ lấy xác thịt mà ra đời, thần đó là bởi Đức Chúa Trời; còn thần nào không xưng Đức Chúa Jê-sus, chẳng phải bởi Đức Chúa Trời. Đó là thần của Kẻ địch lại Đấng Christ, mà các con đã nghe rằng hầu đến, và hiện nay đã ở trong thế gian rồi. Hỡi các con cái bé mọn, phần các con, là thuộc về Đức Chúa Trời, đã thắng được họ rồi, vì Đấng ở trong các con là lớn hơn kẻ ở trong thế gian. Họ thuộc về thế gian, cho nên nói theo như thế gian, và người thế gian nghe họ. Chúng ta thuộc về Đức Chúa Trời: ai nhìn biết Đức Chúa Trời thì nghe chúng ta; còn ai chẳng hề thuộc về Đức Chúa Trời, thì chẳng nghe chúng ta. Ấy bởi đó chúng ta nhìn biết thần chân thật và thần sai lầm. Hỡi kẻ rất yêu dấu, chúng ta hãy yêu mến lẫn nhau; vì sự yêu thương đến từ Đức Chúa Trời, kẻ nào yêu, thì sanh từ Đức Chúa Trời và nhìn biết Đức Chúa Trời. Ai chẳng yêu, thì không biết Đức Chúa Trời; vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương. Lòng Đức Chúa Trời yêu chúng ta đã bày tỏ ra trong điều này: Đức Chúa Trời đã sai Con một Ngài đến thế gian, để chúng ta nhờ Con được sống. Này sự yêu thương ở tại đây: ấy chẳng phải chúng ta đã yêu Đức Chúa Trời, nhưng Ngài đã yêu chúng ta, và sai Con Ngài làm của lễ chuộc tội chúng ta.

Kết cục cuối cùng của những tiên tri giả và những người nghe theo tiên tri giả sẽ như thế nào?

Giê-rê-mi 6:8-21: Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy chịu dạy dỗ, e rằng lòng ta chán bỏ người, mà làm cho đất người hoang vu, không người ở chẳng. Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Người ta sẽ lượm hết dân sót của Y-sơ-ra-ên như hái nho. Hãy trở tay mà hái, như người hái nho làm trên nhánh nho vậy. Ta sẽ nói và làm chứng cho ai, đừng họ nghe ta! Này, tai họ chưa cắt bì, họ không nghe được. Này, lời của Đức Giê-hô-va đã trở nên sự quả trách cho họ, họ chẳng lấy làm đẹp lòng chút nào. Cho nên ta được đầy cơn giận của Đức Giê-hô-va, mệt vì nín lặng. Hãy đổ nó ra trên con nít ngoài đường phố và trên hội kẻ trai trẻ. Vì chồng với vợ, ông già cùng kẻ lớn tuổi đều sẽ bị bắt. Nhà, ruộng, và

vợ của họ sẽ sang qua kẻ khác; vì tay ta sẽ giang ra trên dân cư đất này, Đức Giê-hô-va phán vậy. Vì trong vòng họ, từ kẻ rất nhỏ cho đến người rất lớn, đều tham lam; từ kẻ tiên tri cho đến thầy tế lễ, đều làm sự giả dối. Họ rịt vết thương cho dân ta cách sơ sài mà rằng: Bình an! bình an! mà không bình an chi hết. Họ phạm tội gồm ghiếc, há lấy làm xấu hổ ư? Họ chẳng xấu hổ chút nào, cũng chẳng thẹn đỏ mặt nữa. Cho nên họ sẽ vấp ngã với những kẻ vấp ngã. Khi ta thăm phạt, chúng nó sẽ bị lật đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hãy đứng trên các đường cái và nhìn xem; tra xét những đường lối cũ, xem thử đường tốt ở đâu: hãy đi đường ấy, thì các người sẽ được sự an nghỉ cho linh hồn mình. Nhưng chúng nó đáp rằng: Chúng tôi không khứng đi đường ấy. Ta đã lập vọng canh kê các người; hãy chăm chỉ nghe tiếng kèn. Nhưng chúng nó đáp rằng: Chúng tôi không khứng nghe. Vì vậy, hỡi các nước, hãy nghe; hỡi hội chúng, hãy biết điều xảy đến giữa chúng nó! Hỡi đất, hãy nghe: Này, ta sẽ khiến tai vạ đến trên dân này, tức là quả báo của ý tưởng nó, vì nó chẳng chăm nghe lời ta, và đã bỏ luật pháp ta. Nào ta có cần gì nhũ hương đến từ Sê-ba, xương bồ đến từ xứ xa mà dâng cho ta? Cửa lễ thiêu của các người chẳng đẹp lòng ta, ta chẳng lấy tế lễ của các người làm vừa ý. Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ đặt sự ngăn trở trước mặt dân này; cha và con sẽ cùng nhau vấp ngã; xóm riêng bạn hữu đều chết mất.

Khải huyền 19:1-21: Sự đó đoạn, tôi nghe ở trên trời như có tiếng lớn của đoàn đông lăm rằng: A-lê-lu-gia! Sự cứu chuộc, vinh hiển, quyền phép đều thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta. Vì những sự phán xét của Ngài đều chân thật và công bình: Ngài đã đoán phạt đại dâm phụ nó lấy đều dâm loạn làm hư hỏng thế gian, và Ngài đã báo thù huyết của các tội tử Ngài đã bị tay con dâm phụ đó làm đổ ra. Chúng lại nói một lần thứ hai rằng: A-lê-lu-gia! Luồng khói nó bay lên đời đời. Hai mươi bốn trưởng lão cùng bốn con sanh vật bèn mọp xuống thờ lạy Đức Chúa Trời, là Đấng ngồi trên ngai, mà rằng: A-men, A-lê-lu-gia! Lại có tiếng từ ngai đến rằng: Hết thảy các người là tội tử Đức Chúa Trời chúng ta, vẫn kính sợ Ngài, nhỏ hay lớn, đều hãy ngợi khen Ngài! Đoạn, tôi lại nghe có tiếng như một đám đông vô số người, khác nào tiếng nước lớn hoặc như tiếng sấm dữ, mà rằng: A-lê-lu-gia! Vì Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta, là Đấng Toàn năng, đã cầm quyền cai trị. Chúng ta hãy hớn hởi vui mừng, tôn vinh Ngài; vì lễ cưới Chiên Con đã tới, và vợ Ngài đã sửa soạn, đã cho người được mặc áo sáng láng tinh sạch bằng vải gai mịn (vải gai mịn tức là công việc công bình của các thánh đồ). Thiên sứ phán cùng tôi rằng: Hãy chép: Phước thay cho những kẻ được mời đến dự tiệc cưới Chiên Con! Người lại tiếp rằng: Đó là những lời chân thật của Đức Chúa Trời. Tôi bèn gieo mình xuống dưới chân người đặng thờ lạy; song người phán rằng: Hãy giữ lấy, đừng làm vậy; ta là bạn tôi tử với người và với anh em người là người cùng giữ lời chứng của Đức Chúa Jêsus. Người hãy thờ lạy Đức Chúa Trời. Vì sự làm chứng cho Đức Chúa Jêsus là đại ý của lời tiên tri. Bấy giờ tôi thấy trời mở ra, và có một con ngựa bạch hiện ra: Đấng cưỡi ngựa ấy gọi là Đấng Trung Tín và Chân Thật; Ngài lấy lễ công bình mà xét đoán và chiến đấu. Mất Ngài như ngọn lửa; trên đầu có nhiều mào triều thiên, lại có đề một Danh, ngoài Ngài ra không ai biết được. Ngài mặc áo nhúng trong huyết, Danh Ngài xưng là Lời Đức Chúa Trời. Các đạo binh trên trời đều mặc vải gai mịn, trắng và sạch, cưỡi ngựa bạch theo Ngài. Có một lưỡi gươm bén ở miệng Ngài ra, Ngài sẽ lấy nó mà đánh các dân, và cai trị họ bằng một cây gậy sắt. Ngài giày đạp thùng rượu cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời toàn năng. Trên áo tơi và trên đùi Ngài, có đề một danh là Vua của các vua và Chúa của các chúa. Tôi thấy một vị thiên sứ đứng trong mặt trời. Người cất tiếng lớn kêu các chim chóc bay giữa không của trời, mà rằng: Hãy đến, bay hãy nhóm hiệp lại để dự tiệc lớn của Đức Chúa Trời, hãy đến ăn thịt các vua, thịt các tướng, thịt các dũng sỹ, thịt ngựa cùng kẻ cưỡi ngựa, và thịt của mọi người, tự chủ và tôi mọi, nhỏ và lớn. Tôi lại thấy con thú và các vua thế gian cùng những quân đội mình nhóm lại đặng tranh chiến với Đấng cưỡi ngựa, và với đạo binh của Ngài. Nhưng con thú bị bắt và tiên tri giả là kẻ đã làm phép lạ trước mặt con thú, nhờ đó lừa dối những người đã nhận dấu hiệu con thú cùng thờ lạy hình tượng nó, cùng bị bắt với nó nữa; cả hai đều đang sống bị quăng xuống hồ có lửa và diêm cháy bùng bùng. Những kẻ khác đều bị giết bởi lưỡi gươm ra từ miệng Đấng cưỡi ngựa, và hết thảy chim chóc đều được ăn thịt chúng nó no nê.